

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Copiii mei, iubiiții mei, ascultătorii mei cei iubiiți, prindeți tot mai multă vlagă, prindeți inimă, că inima cerului este între voi. Faceți cerului numai bucurie și lucrați cu bucurie învierea pentru poporul meu, că nu se poate nici un pas înapoi. întăriți-vă unul pe altul, și mergem înainte, mămică. Dați piedicile deoparte, dați deoparte orice supărare, că nu se poate să ne mai împiedicăm acum. Fiți cu inima voastră spre mine, că eu sunt în voi, mămică. Voi sunteți iubiiții mei, sunteți mâinile și picioarele mele, sunteți glasul și răsunetul meu, sunteți împărțitorii cuvintelor mele. Voi sunteți în mine, și eu în voi. Amin. O, îngerașii mei, întăriți-vă aripioarele și zburători! Zburători din loc în loc, că pe brațele mele cerești vă port. Vă duc, și vă aduc la datoria ce o aveți pentru învierea acestui popor și pentru România lui Dumnezeu. Am pornit lupta, măi copii, și mă rog toată ziua la scaunul Sfintei Treimi și îi spun lui Dumnezeu rugăciunea cea din Scriptură, pe care o ziceți voi la sfintele slujbe de aici. Fiți cu multă inimă și cu mult duh și cu multă unire cerească și cu multă, multă credință atunci când roștiți această rugăciune, și roștiți-o la orice intrare în orice cetate. Și vă mai dau de știre cum trebuie lucrat, că trebuie lucrat cu multă blândețe, că Duhul lui Dumnezeu Se cunoaște lucrător lucrând prin blândețe, că trebuie, mămică, fără nici o zăbavă, trebuie înviat acest popor.

Scrieți acum cuvânt puternic către păstorii poporului, pe care vreau să-i trezim, că iată cu ce vine mama Gigi către ei. Cer între ei unire, dar unire după adevăr. Nimic nu mai facem decât ce ne aduce Domnul să facem, că de acum încolo trebuie să rămână în picioare lucrul nostru, și dacă-l lucrăm bine, rămâne, măi copii. Am pornit războiul cu satana și cu tot duhul rău, și trebuie să-l biruim și să-l scoatem afară din poporul creștin, și apoi să fie creștinul creștin, că dacă-l văd că nu este, nu rămâne cu mine, că eu voi avea în curând un popor ceresc, cu trupuri cerești și nesticăcioase. Trebuie să avem grijă, că mare este taina nesticăciunii, căci cel ce se scoală și înviază acum, este cu neputință să mai moară, și dacă mai moare, nu se mai poate juca de-a muritul; moare și gata, și se dă deoparte.

Suntem în război, și eu sunt în față. Nu vă temeți, dar trebuie să avem multă atenție să nu fim prinși în cursă de vreun Iuda, iar dacă suntem atenți, îl facem de rușine, îl dăm de gol, și să căutăm să salvăm tot ce poate fi salvat, dar nu mai amestecați strălucirea soarelui cu ceața, că acolo unde răsare soarele se vede bine drumul și locul, dar acolo unde trăiește ceața, trebuie să așteptăm și să ne rugăm și să mergem cu multă atenție să putem răzbi înspre celălalt capăt. Mergem la război, și să nu ne temem că suntem pușini, căci cu noi este toată oastea cerească. Eu de aceea v-am spus să mă lăsați pe mine, că eu cunosc puterea de lucru la fiecare, și cunosc înăuntrul fiecăruia. V-am spus că nu mă pot bizui pe acest popor și că am ales ceva cu care să lucrez, să facem poporul acesta în stare să intre la Dumnezeu. Dar lăsați-mă pe mine să vă spun cum să facem, că nu cu oricine putem să facem ce avem de făcut, căci creștinul meu e slab și nu are înțelepciune și nu e curat cu inima. Mergem înainte, dar la război nu se poate cu cel slab, nici cu cel neînțelept, dar cu cel trădător, nici atât. Cel slab trebuie întărit, cel neînțelept trebuie înțelept, iar cel trădător trebuie învins și cucerit, trebuie stăpânit de puterea Duhului Sfânt, cu care lucrează Domnul astăzi, că mare este astăzi puterea Duhului Sfânt dar dacă nu știm cum să lucrăm cu ea, trebuie să ne lăsăm ajutați și învățați de Dumnezeu, că nu se poate să greșim ceva, nu se poate să greșim la război. Păstorii trebuie să meargă cu mine la război, să meargă înaintea mea și să-mi gătească mie calea să pot intra în fiecare cetate. Păstorii să fie nedespărțiți, ca să se deprindă unul de la altul cum trebuie lucrat, că trebuie să lucreze același lucru.

Măi păstorule Daniel, veghează bine cum lucrezi și cum lucrează și celălalt păstor, ca să fie lucrul vostru cu rod, nu unul să lucreze într-un fel, și celălalt, în alt fel. Lucrați așa cum lucrez eu și păziți bine ceea ce v-am spus să păziți, că dacă se strică ceva pe undeva, sau dacă se umblă la vreo așezare de a mea, sau dacă se pătrunde unde nu se poate acum, ca să se strice ceva sau să se tulbure vreo limpezime care este de la mine, o, măi păstorule, o, măi păstorilor, așa ceva nu se poate; să fim atenți, că așa ceva nu se poate. Lăsați așa, cum este să fie, și totul va merge spre arătarea slavei lui Dumnezeu, dar când o va arăta Dumnezeu. Fiți cu înțelepciune, fiți buni și calmi, și acolo unde nu se poate altfel, umiliți-vă voi, ca să semănați sămânța smereniei în poporul nostru. Lucrați bine și dați-vă pildă la tot poporul creștin. Așezați-vă bine casa, orânduți-vă după dreptarul cel curat și drept, că trebuie să dăm deoparte stricăciunea, că altfel nu vom avea putere să luptăm împotriva stricăciunii. Uitați-vă bine la locul unde lucrez eu, că nu las stricăciunea să se lipească acolo, ca să pot sălășlui cu puterea cerească, așa cum se lucrează ea astăzi, că nu e de joacă, măi păstorilor, ce facem noi acum. Fiți plini de iubire, dar fiți plini de atenție, că trebuie să răscumpărăm vremea. Toate cuvintele voastre să fie ca în cer. Toată vorbirea să vă fie dreasă cu sare. încă n-a venit vremea bucuriei. Mai avem încă durere, că e tare bolnav poporul creștin, bolnav și abătut și slăbit și rătăcit.

Vreau să pot avea loc. Vreau să fiu ajutată să am în mijlocul vostru învățătura mea, că trebuie să lucrăm totul numai după sfatul ceresc, că vine cerul pentru fiecare lucru ce-l avem de împlinit, și de acum încolo trebuie să se vadă ce lucrăm, ca să se rușineze creștinii mei care-L fac mincinos pe Dumnezeu, că mulți ar vrea să-și dea drumul poștelor și traiului bun, că zic că a mințit Dumnezeu și zic că nu s-a împlinit, că ei nu știu că s-a împlinit. S-a împlinit, măi copii, și voi știți că s-a împlinit și că se îplinește, dar ei nu mai știu nimic. Ei nu au de unde să știe că Domnul este cu împărăția Sa la voi și că supune puterea lumii sub mâna Sa cea tare. Ei n-au vrut să știe ce scrie în cartea cea mare, dară să mai știe că ea se îplinește! Dar la voi și cu voi, Domnul Se desăvârșește, și de la voi vrea să meargă peste tot, că vrea să-Și pună făclia în vârful unghiului și să-Și anunțe împărăția, căci împărăția de pe pământ trece în mâna ascultătorilor lui Dumnezeu, trece în mâna poporului meu, și nu te teme că ești mic, poporule al meu, că te voi înmulți într-o clipă. De aceea am venit la tine, turmă mică, de aceea, să te ajut și să-ți dau hrană tare, și să faci hrană multă, că într-o clipă vei prăsi și te vei înmulți și vei umple pământul și vei trăi în pace, că pământul și pășunea și fericirea vor fi lucruri noi. Tu nu vezi că facem un lucru nou? De aceea am venit să te sfințesc, ca să fii ceresc și să fac cu tine început de cer și de pământ nou, și apoi să fie peste tot această împărăție a lui Dumnezeu, că se va ști din zi în zi mai mult că Domnul împărățește și Se mărește.

Am adus mărul vieții, ca să mâncați din el și să fiți vii. L-am adus și v-am pus să-l lucrați, să-l păstrați, să-l faceți să se coacă bine, căci cine va fi să guste din el, gata, va învia. L-am adus și l-am încercuit cu întărituri cerești și v-am pus să păziți bine poarta grădinii mele. Și fii atent, străjerule de aici, fii atent la porți, că eu voi deschide atunci când va fi mărul copt. Fii atent, mămică! Numai cel ce va birui va fi bun să mănânce, că a spus Dumnezeu la acest popor lucruri mari în tot timpul, dar cine să le înțeleagă? Toate se lucrează și se văd prin credință, măi copii, că iată, cele dintâi vor trece, și eu voi face un lucru nou.

Am arătat copilului meu care mă ascultă și care-mi lucrează mie, i-am arătat doi sori: unul la asfințit, și asfințea, iar altul la răsărit, răsărind. Răsare, și totul se înnoiește, și totul va fi nou, și Soarele acesta nu va mai asfinți, și iese ca un Mire din cămara Sa, căci Domnul este Soarele cel nou peste pământ nou. Copiii mei, sunteți acum puținei de tot, cât iei într-o mână, dar vom birui pământul cu slava de la Dumnezeu, că așa a spus Dumnezeu despre mine și despre poporul meu. Rămâneți întru înțelepciune, ca să se verse de la voi duhul înțelepciunii și al priceperii peste poporul creștin.

Păstorii Daniel și Cristea să aibă duhul înțelepciunii și să-l arate poporului creștin. Să-l aibă, că trebuie să-l aibă. Să grăiască la poporul meu cuvânt de zidire și să insuflă duh de

credință și de cunoștință, duh de iubire și de trezire; să răscumpere bine vremea, că zilele sunt târzii. Păstorii să se arate pildă de trăire cerească și să rămână întru mine întru toate cele de la cer, căci în curând vom avea un popor nou, un popor ceresc. în orice cetate vor merge, să-mi gătească bine calea. O, că de când aștept zilele acestea de glorie ca să vin și să-mi desăvârșesc taina în acest popor! Eu am putere să sun și să suflu peste acest popor ca să-l înviez, și apoi să vin și să cinez cu el. Misiunea mea trebuie desăvârșită cât mai curând, dar fără voi nu pot, măi copiii mei. Vom merge împreună pe unde mai e încă soare ca să vedem bine drumul și să așezăm viață bună peste acest popor, iar pe unde este încă ceață și frig, vom mai suna la porțile cetății, vom mai întări focul pe margini până va dispărea ceața, și apoi vom intra și vom trâmbița și vom lucra, și va învia poporul meu, mămică, și mă voi arăta lui, că va crește înțelepciunea acestui popor. Duhul lui Dumnezeu va lucra și va putea dacă mă veți asculta și mă veți ajuta și mă veți însoți până la arătarea mea.

Odihniți-vă un pic, și pregătiți-vă iar, că vom scrie carte pentru cel ce va fi mare peste biserica mea, și iar vom mai scrie o carte cu trimitere către cetățile poporului meu. Stați sub obrocul meu, stați în ascultare. Fiți întru tăria cea de sus, întru lucrul Domnului Iisus Hristos, întru dragostea Măicuței Sale și întru grija și iubirea mea. Amin, amin, amin.

06/19-10-1990